

Hogyan manipulálta a Quaestor-csődöt az állami tévéhíradó?

Mérték Médiaelemző Műhely

Mong Attila

2015. július 30.

Fideszes vörös farok az ellenzéki vélemények végén, a kényelmetlen információk elhallgatása és a kormánypárti narratíva szolgálai követése – ezekkel az eszközökkel élt az állami tévéhíradó a Quaestor-botrány kezelésekor. Tartalomelemzés.

Az idén tavasszal hatalmas pénzügyi botrány robbant ki Magyarországon, amely összértékében a rendszerváltás óta példa nélkülinek számít. Egyes összesítések szerint az eltűnt pénz mennyisége bőven meghaladja A Wall Street Farkasa című filmben megörökített hírhedt amerikai sztárbróker számlájára írt mintegy 200 millió dollárt. A három tönkrement magyar brókercég közül kettőnél, a Buda Cashnél és a Quaestornál ennél a becslések szerint egyenként is több pénzt síboltak el, több tízezer kisbefektető futott a pénze után, állt hosszú sorokban a bezárt cégek irodái előtt, és kereste a felelősöket.

“Szocialista” brókerbotrány – a Fidesz értelmezése

A Kulcsár-ügy után – amelyben "személyi összefonódások voltak vezető szocialista politikusok családtagjai, munkatársai, valamint a Kulcsár-ügy főszereplői között" – "itt az új szocialista brókerbotrány" – ezt még a Buda-Cash ügy kezdetén, a Fidesz parlamenti frakcióvezetője jelentette ki egy sajtótájékoztatón február végén, és akkortól ez alkotta a kormányzó párti valóságértelmezésének a gerincét.

Rogán a szocialista-szabaddemokrata kormány regnálása alatt, 2003-ban kirobbant brókerbotrányra utalt. A Fidesz arra törekedett, hogy a botrány fő felelősének a 2010 előtti kormányokat tartsák az emberek, mondván ezek hozták létre azt a szerintük lazább törvényi környezetet, amelyben ezek a visszaélések megtörténhettek. Az egyik fő érv volt erre, hogy 2009-ben a parlament olyan törvénymódosítást fogadott el, amely alapján csak ötévente kell helyszíni ellenőrzést tartani a befektetési piac szereplőinél és a takarékszövetkezeteknél, mint Rogán az idézett sajtótájékoztatón megemlítette, az IMF-nyomására. Ez az öt év azért is bírt különös jelentőséggel, mert így az utolsó átfogó helyszíni ellenőrzések a Fidesz hatalomra kerülése előtt történtek. A “szocialista” brókerbotrány megfogalmazást a Fidesz érvelésében az is alátámasztotta, hogy a párt szerint számos személyi összefonódás is felfedezhető a brókercégek vezetői és a szocialista-szabaddemokrata kormányok egyes tagjai között, márpedig egyes esetekben ezek az összefonódások segítették a brókercégeket abban, hogy még nagyobbra duzzadjanak. A Fidesz narratívája tehát arra épített, hogy a jelenlegi kormány és az ellenőrző szervezetek nem felelősek a válságért, sőt éppen az öt év után megejtett átfogó jegybanki ellenőrzések tárták fel az “évtizedes pénzügyi

korruptciót”, amelynek a végén most egy teljesen új korszak kezdődik a történelemben. Végre ezen a területen is rendet tesz a Fidesz. “Miért nem fedezték fel 2010 májusában a csalássorozatot, amikor még tízmilliárdokat lehetett volna megmenteni az ügyfelek pénzéből?” – tette fel a kérdést Rogán Antal, aki szerint a mostani nemzeti banki vizsgálat az első napon feltárta a csalássorozatot.

A válság Fidesztől való eltávolításán, a baloldali bűnbakok megjelölésén túl a narratíva kövekező eleme a válság “konszolidálása”, a nyugodt erő képzetének kialakítása volt. A különböző nyilatkozatok azt próbálták sugallni, hogy a jelenlegi politikai és gazdasági vezetés a helyén van, mindent megtesz azért, hogy a botrányokat teljes körűen feltárják és olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyeknek köszönhetően soha többet nem fordulhat elő az, ami megtörtént. A Quaestor-botrány egyik különlegessége az volt, hogy a cég fiktív kötvényeket is kibocsátott, vagyis a pénzügyi felügyelet által engedélyezett mennyiségén jóval túlmenően, mintegy 150 milliárd forint értékben teljesen illegálisan is extra forrást is gyűjtött. Erre pedig elvileg nem terjedt ki a befektetővédelmi alap forrása. A rendezett, zavartalan és zökkenőmentes kártalanításról szóló narratíva vonalban tartásának tehát feltétele volt egy olyan jogszabály elfogadása, amely a kibocsátás törvényességétől és a törvényben addig meghatározott 6 millió forintos értékhatártól függetlenül a kisbefektetők nagy része, különösebb erőfeszítés nélkül visszakapja a befektetett tőkéjét.

A tőke nagy részét, kamatok nélkül – az április közepére elfogadott jogszabály végül ezt tartalmazta, aminek azért volt jelentősége, mert a válság kezelése alatt végig felbukkantak olyan hangok, részben a kisbefektetők szervezeteitől, részben az ellenzéki pártok részéről, amelyek nem voltak elégedettek a kormány által elfogadott kártalanítással. Ezeket a kormány narratívája részben olyanoknak mutatta be, akiknek semmi sem jó, illetve, akiket az ellenzék politikája megtevesztett.

Fideszes mondatok

A Kulcsár-ügy után itt az új szocialista brókerbotrány. (Rogán Antal, február 26.)

A Fidesz nem dől be a szocialisták provokációjának, hiszen a baloldal volt az, aki a szocialista brókerbotrányban elárulta és cserbenhagyta a magyar embereket. (a Fidesz-frakció közleménye, március 26.)

A baloldal láthatóan igyekszik úgy tenni, mintha közülük nem lenne a szocialista brókerbotrányhoz, holott valójában ők azok, akik engedték, hogy zavartalanul működjön az évtizedes pénzügyi korrupció, a csaló brókerek eltüntessék mások

pénzét. (a Fidesz-frakció közleménye, március 26.)

A Gyurcsány-Bajnai-kormányban kormányzati pozícióba is kerültek a Buda-Cash-brókerek. (a Fidesz-frakció közleménye, április 2.)

“Ez egy fideszes bankbotrány” – a baloldali értelmezés

A baloldal különböző pártjai, elsősorban a korábban kormányzó MSZP, a volt miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc vezette Demokratikus Koalíció (DK), az utódja által létrehozott szintén baloldali Együtt-PM – részben a Fidesz és a kormány vonalára válaszul – a legjobb védekezés a támadás stratégiáját választotta. Ennek az irányvonalnak egyik központi eleme volt, hogy ezekért a visszaélésekért az immár öt éve a hatalmon kívül lévő ellenzék nem tehető felelőssé, ellenben a különböző személyi összefonódások alapján sokkal inkább egy fideszes mutyiról kellene beszélni. Itt egy "fideszes bankbotránnal állunk szemben: a Fidesz közeli cégcsoport nyakig benne volt” a Quaestor-botrányban, főleg a külügyminiszter által vezényelt üzletek miatt – hangoztatta az MSZP közleménye már az ügy kipattanásának első napján. Az ellenzéki politikusok szerint az ügyfelek azért vásároltak Quaestor-kötvényt, mert ott látták a cég vezetőit a miniszterelnök mellett, és azt gondolták, hogy ez egy komoly vállalkozás. "Miután egész eddig jó barátságban voltak, innentől kezdve a kormánynak kötelessége a saját bűnözői helyett helyt állni az ilyen esetekben" – fogalmazott egyikük. A szocialisták szerint tehát az Orbán-kormány a "saját bűnözőit" védelmezi, a fő politikai felelősséget pedig a kormányfőnek kell viselni a történetekért, ezért "bocsánatot kell kérnie, és el kell húznia". Erre a politikai felelősségre alapozva többször is hangoztatták, hogy teljes kártalanítást követelnek a kisbefektetőknek, anélkül hogy ennek pontos mibenlétét kifejtették volna. Ez az elem viszont egyrészt alkalmas volt arra, hogy a szocialisták is nyugodt szívvel megszavazhassák a Fidesz különböző jogszabály-javaslatait, másrészt folyamatosan felléphessenek a kisbefektetők igazi védelmezőiként, olyan politikai erőként jelenhessenek meg, amely a kártalanításban is többet akar, mint a Fidesz.

Az MSZP narratívájában a kormány felelősségének rótták fel, hogy a pénzügyi ellenőrzési rendszer nem volt képes megelőzni, korábban feltárni a gondokat, illetve bírálták azt is, hogy a Quaestor-ügyben szerintük késlekedtek, nem jól kezelték a válságot.

Baloldali mondatok

A Quaestor-csoport csődjével végképp bebizonyosodott, hogy fideszes bankbotránnal állunk szemben: a Fidesz-közeli cégcsoport nyakig benne volt a keleti nyitás Szijjártó Péter által vezényelt üzleteiben. (MSZP-közlemény, március 10.)

A kormánynak kötelessége a saját bűnözői helyett helytállni, és teljesen kártalanítania kell a bedőlt vállalkozások ügyfeleit. (Gőgös Zoltán, MSZP. március 12.)

Orbán Viktor miniszterelnök elárulta és cserbenhagyta a magyar embereket, ezért távoznia kell tisztségéből. (Lukács Zoltán, MSZP, március 25.)

Ez nem pusztán pénzügyi, hanem súlyos politikai botrány, válság is. Ez, mint cseppben a tenger, mutatja meg a fideszes kormány lényegét. (Botka László, MSZP, március 28.)

“Ez egy Quaestor-koalíció” – a Jobbik értelmezése

A Jobbik – konzisztensen az egyéb ügyekben használt narratívájával – a brókerbotrányban is azt emelte ki, hogy valójában nincsen különbség a Fidesz és az MSZP között, mindkét párt a pénzügyi világ érdekeit képviseli, tehát úgymond egy “Quaestor-koalíció” alakult ki. Szerintük ennek ékes bizonyítéka, hogy a brókercég egyik félresikerült ingatlanberuházására, a győri ETO Park létrehozására 17 milliárd forintnyi állami hitelt kapott a Quaestor még a szocialista kormányok idején, de a Fidesz nem számoltatta el ezt a bennragadt hitelt, csak a botrány kirobbanása után vette elő ezt az ügyet. “Mit titkol az MSZP és a Fidesz Quaestor-koalíciója a másfél millió jobbikos szimpatizáns elől?” – hangzott egy másik nyilatkozat kérdése, azt sejtetve, hogy ebben az ügyben is az egyedüli “tisztá” erő a Jobbik, amelyik még soha nem volt kormányon.

A becsődölt brókercégnél fideszes önkormányzatok és minisztériumok pénze is bennragadt, ebben pedig a párt részben összeesküvést látott (“Vajon ki vásárolta meg a kereskedőház állampapírjait? A magyar adófizetők helyett a Quaestor-koalíció melyik érdekeltiségéhez folynak be azok kamatai?”), ezért az egyik javaslatuk arról nyilatkoztatta volna a képviselőket, hogy ők vagy a családtagjaik vettek-e ki pénzt vagy értékpapírt a botrányban érintett brókercégekből, mielőtt azok összeomlottak volna, másrészt pedig a Fidesz hiába bankárkormányozta a baloldalt, lám a Fidesz-

korszakban sem változott semmi, “a minisztériumok is tőzsdéztek az állam pénzével, miközben a brókercég sajtupapírokat adott az embereknek a megtakarításaikért cserébe.”

Jobbikos mondatok

Mit titkol az MSZP és a Fidesz Quaestor-koalíciója a másfél millió jobbikos szimpatizáns elől? (Volner János, március 26.)

Vajon ki vásárolta meg a kereskedőház állampapírjait? A magyar adófizetők helyett a Quaestor-koalíció melyik érdekeltségéhez folynak be azok kamatai? (Z. Kárpát Dániel, április 1.)

A Quaestor-koalíció tagja az MSZP és a Fidesz is. Előbbi esetében egy 17 milliárdos „kezeségvállalás-szerűség” történhetett, míg a Fidesz–KDNP négy és fél-öt éven keresztül rendezetlenül hagyta a területet. (Z. Kárpát Dániel, április 7.)

Vigyázat! Csalok – az állami híradó beszámolóí a Quaestor-ügyben

Az állami fő tévéhíradó adásait elemezve szembetűnő, hogy a szerkesztési gyakorlat pontosan a Fidesz és a kormány által elővezetett narratívát. Ami a hivatalos történetmesélésbe nem illeszkedett, teljesen kihagyták, vagy az ellenzéknek fenntartott rövid időkeretben említették meg, sokszor teljesen értelmezhetetlen módon, és szinte kivétel nélkül a Fidesz vagy a kormány válaszával zárták.

A Quaestor-csőd bejelentésének első napjaitól kezdve a Fidesz és a kormány számos közleményt adott ki, ezekben a hangsúlyt nem arra helyezték, hogy egy újabb brókercég csődölt be, hanem arra, hogy “a pénzügyi felügyelet hatékony működésének és az új törvényi környezetnek köszönhetően” sikerül véget vetni az évtizedes “pénzügyi korrupciónak”, amiért a korábbi kormányzatok tehetők felelőssé. Ez a megközelítés, különös tekintettel pedig a “pénzügyi korrupció” szókapcsolat vált a híradók egyik fő jellemzőjévé.

Március 10-én bőven idézték a Fidesz-frakcióvezetőjét, aki a parlamentben beszélt arról, hogy a csalások korszakának véget kell vetni, a csődöt bejelentő jegybanki illetékes szavaiból is azt emelték ki, amikor a 2010 előtti korszak hibáiról beszélt. Március 12-én és március 16-án megint Rogán Antal jelenik meg és az évtizedes pénzügyi korrupció végéről nyilatkozik, ez a kifejezés március 12-én nyolc perc alatt három alkalommal hangzik el, március 23-án Orbán Viktor beszél arról, hogy “az

elmúlt 20 évben” “jogászkodással” mindig megúszták a brókerbotrányokat a valódi felelősök, de most már a kormány intézkedik, és ilyen soha többé nem fordul elő. Március 31-én Rogán Antal nyilatkozik arról, hogy az új törvények olyan környezetet teremtenek, amelyben soha többé nem történhetnek meg hasonló visszaélések, április 2-án pedig a Miniszterelnökséget vezető minisztert, Lázár Jánost idézik, aki szerint az elmúlt 25 évben “egyetlen pénzügyi botrány felelőseit sem vonták felelősségre, de ez most nem így lesz.”

A Fidesz egyik fő toposzának súlykolása azért szembetűnő, mert az ettől eltérő narratívák bemutatása marginális és manipulatív. Az MNB felelőssége a híradókban legfeljebb az ellenzéki vélemények nagyon rövid idézésekor kap szerepet. Március 23-án például a kurta, alig 40 másodperces ellenzéki blokkban a Demokratikus Koalíció veti fel az MNB vizsgálatát, de ugyanígy csak ebbe a rövid részbe “fér bele” az, amikor április 10-én az ellenzékiek a Fidesz, vagy április 4-én a jegybank válságkezelését bírálják. Az utolsó szó a Fideszé: például a március 28-i adásban egy szocialista párti vélemény után a műsorvezető beolvas egyfideszes közleményt, amely szerint a baloldal évtizedeken keresztül hagyta, hogy zavartalanul működjön a pénzügyi korrupció, a mostani kormány intézkedett és véget vetett ennek.

Természetesen a pénzügyi szektor, a brókerek és bankárok az egész vizsgált időszakban kizárólag, mint korrump, csaló, bűnözők jelennek meg a híradókban, akik offshore cégekbe menekítik a vagyonukat, meg akarják úszni a felelősségre vonást. A bank- vagy a brókerszakma képviselői, szervezetei egyetlen alkalommal sem kapnak szót, nem mondhatják el véleményüket.

Balos kapcsolatok vannak, jobbosak nincsenek

Az állami híradó különös gondot fordított a Quaestor-botrány baloldalszálának kiemelésére, az ellenzék által kiemelt fideszes kapcsolatokról viszont alig ejtett szót.

“A Quaestor-csoport és (vezetője) Tarsoly Csaba tizenhétmilliárdot kapott a szocialista kormányok alatt az állami tulajdonú Magyar Fejlesztési Banktól. Erre a pénzre a szocialista kormányok semmilyen vagyoni garanciát nem kértek, ezeket utólag a polgári kormánynak kellett kiharcolnia. A Tarsoly Csaba vezette Quaestor-csoportot tehát nem a jelenlegi kormány, hanem a szocialista kormányok támogatták az adófizetők pénzéből tizenhétmilliárd forinttal.” – hangoztatta a botrány kitörésekor a Fidesz-közleménye, az állami tévéhíradó pedig szolgalelkűen követte ezt a vonalat, szinte teljesen figyelmen kívül hagyva azokat az ügyeket, amelyeket az online sajtó rendre feltárt.

A győri ETO-park elvetélt beruházása számtalan híradó fontos témája volt a vizsgált időszakban. Március 25-én egy kormányhoz közelálló blog, a PestiSrácok értesüléseit ismertették hosszasan a gyanús ügyletről, március 31-én amikor az ügyészség zár alá vette az ingatlant, élőben kapcsoltak Győrbe, április 2-án a Miniszterelnökséget vezető minisztert idézték, aki szerint a legnagyobb baj, hogy a szocialisták hitelekkel felhizlalták a Quaestort, majd hosszas riportban számoltak be a projektről, a következő napon újra ez volt a téma, szinte megismételve a korábbi riportot, április 8-án azért volt újra téma, mert a híradó értesülése szerint a Kormányzati Ellenőrzési Iroda feljelentést tett az ügyben, de megint megismételték a korábbi riportot. Aznap a 7 perces brókerbotrány-összeállításból 6 percet ez a téma vitt el, még élőben kapcsoltak egy kormányközeli alkotmányjogászt is, aki szerint baloldali politikusok felelősségét is fel kell vetni ebben az ügyben. A következő napon az öt perces blokk négy percében az ETO-parkról volt szó, csak azért mert megerősítették az előző napi értesülést a feljelentésről. Ugyanaz a riport, ugyanaz az alkotmányjogász, ugyanazok a nyilatkozók: közülük is kiemelkedett egy napszemüveges nyugdíjas asszony, aki ezekben a napokban sokszor jelent meg a híradóban ugyanazon a felvételen, amint arról nyilatkozik, hogy mennyire nem megy az ETO-park bevásárlóközpont.

Miközben a Fidesz narratívájában a Quaestor baloldaliságát alátámasztani hivatott projektről folyamatosan beszámolt a híradó, a jobbos kapcsolatokról csak az online médiában lehetett olvasni. A sajtó kiemelt témája volt a Külügyminisztérium, illetve személyesen a külügyminiszter Szijjártó Péter és a Quaestor, valamint vezetője közötti kiterjedt kapcsolatrendszer, az, hogy a tárca pontosan milyen körülmények között vonta vissza még a cég csődje előtt az ott tartott értékpapírjait, ezzel pedig mennyiben járult hozzá a társaság bedőléséhez, hogy melyik fideszes önkormányzat vagy éppen minisztérium mennyivel ragadt benn a Quaestornál, illetve hogy mit tudott a közelgő bajról a Fidesz felső vezetése, az állami pénzek visszavonását Orbán Viktor pontosan mikor rendelte el.

Az állami híradóban minderről legfeljebb indirekt módon esett szó. Március 25-én például Orbán Viktort idézik, aki bejelentette, hogy személyesen rendelte el az állami pénzek kivonását a Quaestortól, és így jutott hozzá a Külügyminisztérium is a pénzéhez, a közpénz tehát megmenekült a miniszterelnök éberségének hála. A blokkot a Fidesz közleménye zárta, amely szerint a baloldal elárulta a brókerbotrányban az embereket. Azt, hogy Tarsoly levélben kért segítséget a miniszterelnöktől csak március 27-én tudhatjuk meg az állami híradóból, de hogy pontosan miről van szó az nem derül ki: egyszerűen csak ismertetik, hogy az MSZP a levél nyilvánosságra hozatalát követeli. Ugyancsak ebben az adásban olvassák be a Demokratikus Koalíció és az Együtt-PM követelését arról, hogy vizsgálják meg a legfőbb ügyész esetleges "családi" érintettségét, ám azt elfelejtik megemlíteni, hogy

egy bulvárlap értesülése szerint a legfőbb ügyész lánya Tarsoly személyi titkárának barátnője volt. Ugyanez a követelés március 29-én is előkerül, szintén az ellenzéki blokkban, amit a Fidesz véleménye zár: az ellenzék jobban tenné, ha a politikai cirkusz helyett az érdemi munkára koncentrálna.

A kormány a helyzet magaslatán, az ellenzék cirkuszt csinál

A Fidesz történetmesélése a válságról tehát az volt, hogy a történekeért a baloldal a felelős, a kormány megkezdte a rendteremtést, 20 vagy 25 (a dátumok tekintetében volt megingás) év után új korszak kezdődik a pénzvilágban, leáldozott a gonosz, csalo brókerek kora, akik eddig minden gazemberséget megúsztak, a kormánynak pedig erkölcsi kötelessége erején és a törvényeken felül is helyt állni, kártalanítani a “keményen dolgozó kisembereket” (ez a toposz is ekkor jelent meg), persze az ésszerű keretek között. A kártalanítás rendben halad, az ellenzék sem tud nagyon mást tenni, mint támogatni, aki pedig mégsem támogatja, az vagy a saját bűneit akarja elkendőzni (a baloldal) vagy csak politikai cirkuszra használja a kisemberek baját. Az állami híradókban nagyon szorosan ezt a történetmesélési ívet követték, ez bármelyik összefoglaló riportban megfigyelhető.

A Quaestor-csőd bejelentésének napján a beszámolóban az dominált, hogy a Buda-Cash károsultak kártalanítása rendben folyik, majd miután pár napon belül kiderült, hogy a fiktív kötvénykibocsátások miatt az érvényben lévő törvények szerint nem járna a befektetővédelmi alap támogatása, a híradókban hangsúlyosan jelentek meg fideszes vezetők, akik két törvényjavaslatot népszerűsítettek.

Az egyik azt célozta, hogy az ügyészség az érvényben lévő törvényi szabályozás módosításával könnyebben és gyorsabban zár alá vehesse a cég vezetőinek és családtagjaiknak a magánvagyonát. Az online sajtó ezt a törvényjavaslatot átlátszó blöffnek minősítette, ám erről a híradókban egyáltalán nem esett szó. Viszont a Fidesz által kezdeményezett törvénymódosítás kampánya már március 13-án megkezdődött a híradóban, amikor károsultak nyilatkoztak, teljes kártalanítás követelve, és a befektetővédelmi alap képviselője vázolta az ez előtt álló jogszabályi akadályokat, majd már másnap Rogán Antal frakcióvezető közölte, hogy dolgoznak egy hatékony törvénymódosításon, rögvést azután, hogy megint felháborodott kisbefektetőket interjúoltak. A közelebbi törvénymódosítás munkájának valamennyi rezdüléséről a továbbiakban is bőséges beszámolót láthattunk, ugyanebben a szellemben. Március 23-án, mintha egy pártszóvivőt hallanánk, egyenesen a műsorvezető foglalta össze a nézőknek jól érthetően, mit is jelent a kisembereknek a fideszes javaslat: “A csalo bókerek ne tudják elrejtetni a vagyonukat”.

Érdekes volt az is, hogy hogyan kezelték ebben az ügyben az ellenzéket. Az MSZP előbb egy érdek-képviselési fórumot, majd honlapot is indított a károsultaknak, de az erről szóló nagyon rövid beszámolóiban soha nem felejtették el közvetlenül utána a Fidesz véleményét is közölni arról, hogy a szocialisták politikai felelősséggel tartoznak, mert a kormányzásuk alatt, az általuk elfogadott törvények segítségével játszották el a befektetők pénzét. A törvényjavaslat körüli parlamenti munkából pedig csak akkor jutott szerep az ellenzéknek a híradóban, amikor azt lehetett megmutatni, hogy civakodnak egymással (az egyik egyeztetésre nem hívták meg a Jobbikot), március 27-én fel is szólították őket, hogy hagyják abba a politikai cirkuszt. A cirkusz, a civakodó ellenzék bemutatása azért volt fontos, mert a Fidesznek a gyors elfogadáshoz szüksége volt az ellenzék támogatására is, ez több adásban is hangsúlyos szerepet kapott a riportokban, támogatva a kormánypárt erőfeszítéseit.

A vagyonok zár alá vételéről szóló jogszabály március 31-ei megszavazása után a Fidesz figyelme a Quaestor befektetők teljes kártalanítása felé irányult. Habár ezt a megoldást is érte nagyon sokfajta kritika az online sajtóban (pl. hogy miért áll jól az állam az adófizetők pénzéből a nagyobb kockázatot jelentő vállalati kötvények vásárlóinak meggondolatlan döntéséért), ezekből a bírálatokból az állami híradókban semmi sem jelent meg. Ellenben folyamatos beszámolók voltak a zár alá vett vagyon nagyságáról, amely már az április 1-jei híradó szerint “meghaladta a feljelentésben szereplő 160 milliárd forintos összeget”, vagyis teljes volt a siker, a befektetőknek nem kell aggódniuk. Illetve a híradók fókuszsa az újabb törvénymódosítás felé fordult, amely végül az érvényben lévő 6 milliós értékhatárról 30 millióra emelte a kártalanítás összegét. Megint kisbefektetők nyilatkoztak napokon keresztül és teljes kártalanítást követeltek (itt is volt egy állandó szereplő, egy napszemüveges férfi, aki felemelt hangon méltatlankodott, és az utolsó fillért is követelte), április 10-én pedig megint egy Fidesz-szóvivőket is megszégyenítő mondat foglalta össze a készülő javaslatot: “gyors és kielégítő kártalanítást nyújtana a Fidesz javaslata Rogán szerint”. Az ellenzéknek itt csak akkor jutott szerep, amikor kiderült, hogy a Fidesz javaslata szerint alig 73 ember nem jutna teljes körűen a pénzéhez: ezután ugyanis a teljes kártalanítást követelő tüntetők mellett kiálló baloldaliak olyan fényben tűntek fel, hogy a gazdagokat támogatják és telhetetlenek. A 73 ember kihangsúlyozása az április 10-i és 11-i híradókban szembeötlő.

A kártalanítási jogszabály valóságos háborús győzelmi riportként jelent meg a híradóban, “megnyugtató megoldás született” – mondta a műsorvezető április 14-én. Egy szó sem hangzott el arról, amiről pedig már aznap is cikkezett az online sajtó, hogy a nagy dérrrel-dúrral bejelentett kártalanításból sokak valójában kimaradnak.